

Sygn. akt III KKN 306/99

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na rozprawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN Ewa Gaberle

Sędziowie: SN Wiesław Koziół

SN Józef Musioł (spr.)

Protokolant: Teresa Jarosławska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Stefana Szustakiewicza

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2001 r.

sprawy **M. N.**

skazanego z art. 283 dkk w zw. z art. 280 § 1 dkk i inne

z powodu kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść
skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w B.

z dnia 12 stycznia 1999 r., sygn. II K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania**

U Z A S A D N I E N I E

Sąd Rejonowy w B. wyrokiem z dnia 12 stycznia 1998 r. sygn. akt II K (...) uznał M. N. za winnego tego, że:

„w dniu 21 lipca 1998 r. w J., rejonu b. używając przemocy wobec M. S., wyrwał mu z kieszeni koszuli i zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 41 zł na szkodę wymienionego, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany w warunkach art. 60 § 1 kk z 1969 r. i w ciągu 5 miesięcy i 1 dnia od odbycia ostatniej kary jednego roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 8 listopada 1996 r. sygn. II K (...) za przestępstwo z art. 203 § 1 kk w zw. z art. 60 § 1 kk z 1996 r. popełnił ponownie umyślne przestępstwo przeciwko mieniu z użyciem przemocy” i za to, na podstawie art. 283 kk w zw. z art. 280 § 1 kk i z art. 64 § 2 kk skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok nie został zaskarżony.

Powyższy wyrok został zaskarżony kasacją na korzyść skazanego przez Prokuratora Generalnego, który zarzucając

„rażące naruszenie przepisów prawa materialnego – art. 280 § 1 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 64 § 2 kk poprzez wyrażenie błędnego poglądu prawnego, iż czyn przypisany skazanemu, a polegający na dokonaniu w warunkach powrotu do przestępstwa kradzieży 41 złotych przy użyciu przemocy wobec osoby wyczerpuje dyspozycję w/w przepisów, podczas gdy czyn ten stanowi wykroczenie określone w art. 119 § 1 kw”

wniósł

o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja jest zasadna.

Wyrok zapadł z rażącym naruszeniem przepisów prawa materialnego w art. 280 § 1 kk.

Wprawdzie czyn M. N. polegający na wyrwaniu i zaborze w celu przywłaszczenia 41 złotych przy zastosowaniu przemocy wobec M. S., w dniu jego popełnienia mógł być zakwalifikowany jako kradzież szczególnie zuchwała wyczerpująca dyspozycję art. 208 kk z 1969 r.

W dacie orzekania – po wejściu w życie kodeksu karnego z 1997 r. – kradzież szczególnie zuchwała nie stanowi już odrębnego przestępstwa. Aktualnie – zachowanie sprawcy, który dopuszcza się kradzieży używając przemocy wobec osoby – wyczerpuje dyspozycję art. 280 § 1 kk. Jednak ta forma dokonania kradzieży, gdy wartość przedmiotu przestępstwa nie przekracza 250 zł stanowi jedynie wykroczenie określone w art. 119 kw.

Art. 130 § 2 i § 3 kw – zmieniony przez art. 1 pkt 66 lit. a ustawy z dnia 28 sierpnia 1998 r. o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń... (Dz. U. Nr 113 z 1998 r. poz. 717) wyłączył możliwość stosowania art. 119 kw do sytuacji, gdy sprawca „popełnia kradzież z włamaniem”, „używa gwałtu na osobie, albo grozi jego natychmiastowym użyciem, aby utrzymać się w posiadaniu zabranego mienia, a gdy chodzi o zabranie innej osobie mienia w celu przywłaszczenia także, gdy sprawca doprowadza człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności”.

Tak więc dokonanie kradzieży pieniędzy w kwocie 41 zł przy użyciu przemocy wobec osoby pokrzywdzonego stanowi jedynie wykroczenie określone w art. 119 kw, za które może być orzeczona kara maksymalnie 30 dni aresztu.

Skazanie zatem M. N. za przestępstwo określone w art. 280 § 1 kk w zw. z art. 283 kk i art. 64 § 2 kk stanowiło rażące naruszenie przepisów prawa materialnego i miało istotny wpływ na treść orzeczenia.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.